

Dr. Josip Mal:

Zgodovina slovenskega naroda

Veliki francoski prevrat in slovenske dežele

8. CERKVENE ZADEVE Framazonstvo v Iliriji

"Tako, sedaj sem pa Vašega moža že izbrisal." In lahkoverno izročilo pripoveduje dalje, da je žena, vrnivša se domov, našla svojega soproga mrtvega s prestreljeno glavo.

S povrnitvijo avstrijske oblasti je bila usoda vseh še obstoječih francosko-ilirskih lož zapечатena. Zaradi hudega policijskega pritiska je to gibanje med Slovenci popolnoma zamrlo. Vsakdo, kogar se je le od daleč držal sum, da je bil Francozom ali framazonom naklonjen, je občutil neizprosno pest novega režima, kar je moral bridko okusiti tudi neframazoni. Člani lož so se v prvem hipu deloma razkropili, deloma so se iz strahu pred ljudstvom in oblastjo tajni družbi odpovedali. Ostanke opreme ljubljanske lože so l. 1815 uničili, oziroma njene listine in znake raznesli na vse strani.

9. ŠOLSTVO

Reforme pod Avstrijo

Ako si je prizadevala avstrijska vlada, da bi dvignila ljudsko šolstvo na kmetih, je vedno zraven mislila le na to, kako bi iz podložnikov mogla potem iztisniti več davkov. Kajti računala je pri tem pravilno, da se bo kmet in obrtnik, ki bo znal brati in pisati, mogel izpopolnjevati pri svojem delu, da bo več pridelal in da bo boljše blago postavil na trg; zaslužil bo več in s tem bo mogel tudi plačati višje davke. Za višjo izobrazbo navadnega človeka je šolske reforme niso imele namena skrbeti. O tem nas dovolj zgovorno pričrjuje patent cesarice Marije Terezije z dne 16. marca 1771.

Tu se govori o nabornih okrožjih na Štajerskem, Koroškem in Kranjskem in naletimo med drugim pod točko 7. na tole določbo: Kmečkimi sinovom naj graščinske gosposke ne dovoljujejo studirati, ne da bi prosili za dovoljenje pri cesarski deželni gosposki. To naj se dovoljuje le redko in le če gre za izredno nadarjene dečke. In če se že to zgodi, mora tak mladenič brezpogojno k vojakom, dočim so bili ostali dijaki, ki so pripadali višjim in meščanskim stanovom, vprav radi svojega studija vojaščine prosti.

V blag spomin

OSEM IN DVAJSETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA MOŽA IN OČETA

Joseph Makše

ki je preminul 10. jan. 1927.

Predragi nam soprog in oče! Minilo je že osem in dvajset let, odkar vas ni več med nami. A spomin v naših srcih se živi in živel bo do konca dni.

Zalujoci ostali:
SOPROGA IN OTROCI
Cleveland, O., 10. jan. 1955.

1955	JAN.	1955
So	Mo	Do
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JANUAR

22.—Društvo Ložška dolina priredi ples v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

29.—Društvo Kristusa Kralja prireja v SND na St. Clair Ave. ples.

FEBRUAR

5.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ priredi ples v SND na St. Clair Ave.

6.—Pevski zbor "ILIRIJA" priredi koncert Ivan Zornanovih pesmi v šolski dvorani pri Mariji Vnebovzeti.

9.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ ima ples v SND na St. Clair Ave.

19.—Društvo Lilija ima pustno prireditev v Slov. domu na Holmes Ave.

JOZE GRDINA:

PO VZHODU IN ZAPADU

Na poti v Galilejo. V Haifi. V Nazaretu. Pri klarisinjah. Na goro Tabor. Na kraju Jezusovega spreminjenja. O. Ivan Frankovič. V Tiberiji. Ob Genzareškem jezeru. Nezgoda. Na kraju, kjer je Jezus izročil sv. Petru najvišjo pastirsko oblast.

(Nadaljevanje)

In čeprav jih je bilo toliko, se mreža ni strgala. Jezus jim veli: Pridite jest! In noben izmed učencev se ga ni upal vprašati: Kdo si? kaj vedeli so, da je Gospod. Jezus torej gre in vzame kruh ter jim ga da; prav tako tudi ribo.

"Po jedi pravi Jezus Simonu Petru: Simon, sin Jonov, ali me ljubiš bolj ko ti-le? Odgovori mu: Da, Gospod, ti veš, da te ljubim. Reče mu: Pasi moja jagnjeta. Spet v drugič pravi: Simon, sin Jonov, ali me ljubiš? Odgovori mu: Da, Gospod, ti veš, da te ljubim. Reče mu: Pasi moje ovce. Resnično, resnično povem ti: Ko si bil mlajši, si se opasal sam in hodil, kamor si hotel. Ko pa se postarša, bo raztegnil svoje roke, in drug te bo opasal in odvedel, kamor nočeš. To pa je rekel, ker je hotel naznaniti, s kakšno smrtjo bo poveljal Boga. In ko mu je to povedal, mu je rekel: Hodi za menoj."

Ko nam je o. Ivan to razlagal, se mu je pri prvem Petrovem zatrdilu: Ti veš, da te ljubim, pričel tresti glas in šlo mu je na jok; pri tretjem Petrovem odgovoru, ko je v žalosti zatrjeval: Gospod, ti vse veš... je pa o. Ivanu od ginjenja zastala beseda, po licu pa so mu priletele solze. Nekako tako se je moralo goditi tedaj apostolu Petru, ko je klečal pred Gospodom ter mu zatrjeval svo-

jo ljubezen. Tako smo razumeli o. Ivana in tudi meni se je porosilo oko pri misli na apostola Petra, ki je tukaj od Gospoda prejel najvišjo oblast, kakršne nima noben kralj in noben cesar, oblast, ki sega od zemlje do nebes. Tukaj je bilo ustoličenje prvega papeža, ki ga je izvršil sam Jezus Kristus in pričel temu ustoličenju so bili kot prvi škofje apostoli Gospodovi. Zato je ta kraj po časti imenitnejši od Vatikana v Rimu, kjer stoluje Petrov naslednik.

Da se je Jezus Kristus po svojem vstajenju tukaj prikazal apostolom in je potem tu izročil Petru najvišjo pastirsko oblast, pove zelo staro izročilo; v starih potopisih pa se imenuje skalna plošča Kristusova miza; na tej skali je bila žerjavica, na kateri se je pekla riba. Tu je bilo tedaj izvršeno to, kar opisuje v svojem evangeliju sv. Janez, ki je bil sam priča dogodka. Tako je bila na tem kraju že zdavnaj cerkev posvečena dvanajstim apostolom. Na razvalinah stare cerkve so franciskani l. 1935 postavili to cerkvico, ki spominja na ta veliki dogodek.

Ko smo si ogledali cerkvico, smo stopili ven na evangelijsko obrežje, ki je posvečeno po stopinjah Gospodovih in njegovih učencev. Da si bolj temeljito ogledam okolico, zlasti pa jezero, se povzpnem na precej visok zid, ki sega z obrežja več metrov daleč v jezero. Grem do konca zidu ter gledam ribiče, ko lovijo ribe. Nekateri od ribičev so bili v čolnih, dočim so drugi brodeč hodili po vodi ter metali mreže na lov, zopet drugi so lovili ribe na trnek ter jih metali v za to pripravljene posode. Rib je v jezeru zelo veliko, pa kljub temu ni bila sreča vsem enako naklonjena: nekaterim bolj, drugim manj, tretjim pa nič. Tako sem gledal nekega moža, ki je metal mrežo v vodo, a nič ujel. Tu mi je prišla misel evangelijska zgodba, ko je Peter dejal Gospodu: "Učenik, vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli; toda na tvojo besedo bom vrgel mrežo." Ta se je tudi trudil in metal mrežo, a ujel ni nič.

(Dalje prihodnji)

— Večina vsega kopna na zemlji leži severno od ekvatorja (ravnika).

Liechtenstein — idilična država miru sredi nemirne Evrope

Franklin D. Roosevelt je svedočeno omenil deželo Sangrila, to je nekako pravljico deželo, nekako Indijo - Koromandijo, o kateri pa ni povedal, kje leži. O taki pravljici deželi, — Liechtensteinu, ki je še najbolj podobna oni, v kateri se cedita med in mleko, nam pripoveduje Peggy Durdin, ki objavlja v "The New York Times Magazine" ljubko in toplo sličico, iz katere posnemamo sledeče:

VADUZ, Liechtenstein. — Ta mala, nemško govoreča katoliška država, ki meri šestdeset kvadratnih milj in ki leži sredi pota med Rimom in Berlinom ali Dunajem in Parizom, ne pozna revščine, ne problemov brezposelnosti, nima nobenih valutnih kontrol niti ne carinskih glavobolov. — Kneževina Liechtenstein nima tudi nobenih finančnih težav; lani n. pr. ni potrošila vseh svojih dohodkov. Osebnih davki in davki na posest so najnižji v vsej Evropi. Tu ni komunistov ne političnih bitk; v državi sta dve politični stranki, ki izdajata vsaka svoj listič in sicer vsak drugi dan vsaka svojega, tako da Liechtenštajnci bero en dan glasilo ene, — drugi dan glasilo druge stranke. To je čisto v redu, zakaj v obeh strankah so različni ljudje, tuda z istimi političnimi nazori.

Izza dni Napoleona ni vdrl v deželo noben sovražnik; v vojni ni bila država že izza srede zadnjega stoletja, ki je poslala v vojno proti Prusiji 58 vojakov. Država nima nikake armade; zadnji njen vojak je umrl pred petnajstimi leti, in sicer v postelji, zaradi starosti, ne na "bojnem polju slave". Njena policijska sila obstoja iz sedmih policistov, njihovega seržanta in psa. Ti "možje postavljajo" imajo malo opravka, gotovo jih pa ni nikoli na spregled, kadar dežuje; tedaj so na gorkem in pod streho.

Vladar male kneževine je dedni knez — Njegovo Visočanstvo Franc Jožef II. nečak nadvojvode Franca Ferdinanda Habsburškega, ki je bil ubit v Sarajevu. Njegova žena je neka dunajska krasotica. Družina (štirje otroci) živi v slikovitem gradu iz trinajestega stoletja, zgrajenem na vrhu strmega hriba, v čigar pobočju kipe proti nebu visoki snežniki.

Liechtenstein ima precejšnje število nekdanjega evropskega plemstva (takoj po vojni ga je bilo za en poln hotel). Med tem plemstvom sta tudi neki baron in baronica, ki imata zdaj tam potniško pisarno. Dalje ima dežela krasno scenerijo — ogromno zeleno dolino, v nebo kipeče Alpe, dva imenitna gradova in reko, — vse tako, kakor mora pač biti v idilični pravljici deželi. Prebivalstvo obstoja iz marljivih kmetov, ki lastujejo 7.000 rejnih krav-mlekarij.

Kneževina, ki je stisnjena med Švico in Avstrijo, ima 14.000 prebivalcev. Za ogled vse države potrebujete samo pol-

dne. "Mnogo turistov se pelje tu skozi, pa še ne vedo, da so tukaj", je rekel nekam žalostno baron, ki je postal turistični agent. "Mislijo, da so še zmerom v Švici." Pa kdo bi jim zameril! Ko sedete v Švici v avtomobil, se naslonite udobno nazaj in si prižgete cigareto, ste v Avstriji še preden vam cigareta dogori.

Liechtenstein je bil več desetletij del avstrijskega cesarstva. Ko se je država ločila od Avstrije, je sklenila ekonomsko in carinsko zvezo s Švico; švicarji predstavljajo svojo malo sosedo v inozemstvu in pobirajo tudi njeno carino. Velika uganka pa je, zakaj imajo Holandska, Belgija in Argentina tam svoje diplomatske zastopnike; bržčas zato, ker je tam prijetno "uradovati" ter je diplomat na večnih počitnicah.

Prestolnica Vaduz je vas s 3.000 prebivalci, kar ni karsibodil! Vsak dan se nudi obiskovalcu "prestolnice" idilična slika, ko korakajo po glavni ulici krave s kravjimi zvonci okoli vratu na pašo.

Njegovo Visočanstvo Franc Jožef II. je zelo popularno. — In kako naj bi ne bi? Saj ne povzroča državi nobenih stroškov; še več, v slučaju potrebe poseže sam v svojo skrinjo po drobšč. On je bil tudi tisti, ki je financiral vstop Liechtensteina v olimpijske igre, kamor je poslal — dva kolesarja.

Ce preti resna denarna suša, prodaja knez eno ali dve svojih slik, katerih ima največje zasebno zbirko na svetu. Njegovi umotvorci so delo največjih mojstrov: zastopani so Rubens, Van Dyck, Rembrandt, Botticelli in drugi.

To je idila te pravljice dežele.

Umrli je pokončevalec jetike

Znameniti raziskovalec tuberkuloznih obolenj, prof. dr. August Rolier, je v Leysinu v Švici umrl v starosti 80 let. Rolier je ustanovitelj helioterapije proti tuberkuloznim obolenjem. Odkril je zdravilno moč višinskega sončnega obsevanja, ki je zdravilno za vse vrste tuberkuloznih obolenj, razen pljučne sušice.

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

"BARAGOVA PRATIKA"

(Štirinajsti letnik)

Za leto 1955

je poučljiva in zanimiva slovenska letna knjiga za vsakega Slovenca in Slovenko.

Letos jo krasijo številne slike iz naše lepe slovenske domovine, kar mora slehernega slovenskega človeka zanimati. Naročite si jo dokler traja zaloga!

Stane s poštnino \$1.25

kar je poslati v Money order, čeku ali gotovini (znamk prosimo ne pošiljajte, ker jih ne potrebujemo). Naročilo naslovite na:

BARAGOVA PRATIKA

6519 W. 34th Street

Berwyn, Illinois

FRANCE GORŠE AKADEMSKI KIPAR

Izvršuje vsa figuralna dela za cerkveno opremo, kakor tudi načrte za slikana okna in pamente. — Izvršuje tudi portrete v vsakovrstnem materialu, kakor vžgani glini, lesu, bakru ali marmorju.

6630 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

SREDIŠČE PAZPNJE — Pes Desmond in njegovi trije prijatelji so posvetili vso pozornost mehničnemu pajku pred njimi.

Sax Rohmer:

SKRIVNOST DR. FU-MANČUJA

Ko da je izbruhni vulkan, so švigile kvišku svilene blazine, miza s svetilko, pisane stene in tista zleknjena postava, na katero je luč risala pošastne poteze!

Tako se je zdelo meni; pač pa sem se že naslednji hip, ko je bilo prepozno, domislil že nekega prejšnjega izkustva, tičočega se take Fu-Mančujeve zasebne sobe; vedel sem, kaj se nam je primerilo. Spustna vrata so se pod nami ugreznila.

Spominjam se padanja — ne morem se pa domisliti, kakšen je bil konec padanja — kakšen je bil dolet. Spominim se le, da sem se na žive in mrtve boril proti nečemu, kar me je davilo in mi stiskalo vrat. Vedel sem, da sem se dušil, toda roke so povsod naletele le na smrtno praznino. Pogreznil sem se v shrambo teme. Nisem mogel zakričati. Bil sem brez moči. O usodi svojih tovarišev nisem vedel ničesar — si nisem mogel ničesar misliti. Potem . . . me je zapustila zavest.

Kleti gliv

Neki Burmanec me je vrgel ko vrečo čez ramo in nesel skozi slabo razsvetljen hodnik. Ni bil velik mož, a je vendar močno znatno težo prenašal z očitno lahkoto. Neznosna slabost me je obhajala, toda surovo ravnanje mi je pripomoglo, da sem se spet zavedel. Roke in noge sem imel tesno povezane. Visel sem ohlapno ko mokra brisača; čutil sem, da mora iskra mučenega življenja, ki je vzplapolala v meni, kaj kmalu dokončno ugasniti.

V prvih trenutkih, ko se mi je jela zavest vračati v resničnost, me je prevzeal misel, da me tihotapijo na Kitajsko; in ko sem visel z glavo navzdol, sem si dejal, da so velikanske napihnjene reči, ki jih je bilo vse polno ob stezi, da so velikanske strupene glive, ki mi niso bile znane in ki so bile morda nenavadne celo za tisti predel Kitajske, v katerem sem se nahajal.

Zrak je bil vroč, soparen in nasičen z duhom gnjočega rastlinstva. Čudil sem se, zakaj se je moj nosač previdno izogibal tistim rastlinam, ko je hodil skozi vrsto kleti in hodil vijugasto pot med napetimi in nenaravnimi oblikami, pri čemer je svoj rjave noge z mačjo gibčnostjo prestavljal.

Prinesel me je pod nizek obok in me brezobzirno spustil na tla ter odhitel nazaj. Na pol omamljen sem ležal in gledal, kako je urno rjavo telo zginito v daljavi. Zidovi in strop kleti so izžarevali nekak samosvetilen soj.

"Petrie!" se je nekje spredaj ogasil slaboten glas . . . "Ali si to ti, Petrie?" Bil je Nayland Smith.

"Smith!" sem dejal in se trudil, da bi sedel. Toda neskončna slabost me je obsla, da sem se malone onesvestil.

Spet sem začul njegov glas, toda nikakega smisla nisem mogel razbrati iz njegovih besed. Tudi glasovi mogočnih udarcev so mi pridoneli do ušes.

Burmanec se je spet povrnil, upognjen pod težo bremena, ki ga je nosil. Ko si je otiral pot med tistimi napihnjjenimi rečmi, ki so rasle na tleh kleti, sem spoznal, da je nosil negibno telo nadzornika Weymoutha. In tedaj se mi je vsilila primera med močjo malega, rjavega človeka in nekega hrošča, ki lahko dvig-

ne večkratno svojo težo.

Potem se je za njim prikazala še druga postava, ki je takoj priklenila vso mojo pozornost nase.

"Fu-Manču!" je siknil moj prijatelj iz temine, ki ga je skrivala.

Zares ni bil nihče drugi nego Fu-Manču — Fu-Manču, za katerega smo menili, da je brez moči. In moral sem se začuditi zlodejski pretkanosti Kitajca.

Vzdel si je videz omamljenega kadilca opija in to tako dobro, da je prevaral mene — zdravnika; in tako dobro, da je prevaral Karamaneho, ki je škodljive navade prav gotovo

poznala bolj kot jaz. In medtem ko so blizu njega bingljala vešala, je on čakal, je glumil vabo — tačas, ko je oddelek policije obkolil njegovo bivališče.

Zdaj je izumitelj te pasti držal nad svojo glavo svetilko in stopal skozi klet za rjavim možkim, ki je nosil Weymoutha. Bledi žarki leščebre (v kateri je bila sveča) so odkrili pravcati gozd velikanskih gliv, ki so bile strupene barve — ki so, odurno nabrekle, plezale od tal navzgor po lepljivih zidovih — in se kot strašni zajedalci držale tistega dela obokanega stroga, ki sem ga mogel videti.

Fu-Manču je stopal med vrstami gliv tako nalahno in previdno, ko da bi pokvečene reči bile gadje glave.

Odmevajoči udarci, ki sem jih prej slišal in ki niso prenehali, so se stopnjevali v mogočen tresk. Dr. Fu-Manču in njegov služabnik, ki je nosil očitno nezavestnega detektiva, sta stopila pod obok in Fu-Manču se je ozrl nazaj po hodnikih. Leščerbo je utrl ali skrtil; in medtem ko

sem čakal, kaj bo, sem v spominu obnovil vse groznje, ki jih je ta pošastni tvor izustil, ko sem začul oddaljeno hrumenje.

Potem je nenadoma prenehalo. Dr. Fu-Manču je zaprl neka težka vrata; v moje veliko začudenje sem opazil, da so bila veščidel iz stekla. Tisti soj, ki je žarel iz gliv, je slabotno razsvetlil kleti, da sem jih lahko pregleda z mesta, kjer sem ležal. Fu-Manču je potihoma govoril. Njegov glas, ki je bil menjaje golten in potem pri nekaterih besedah sikajoč, ni kazal niti trohe vznemirjenosti; njegova nepretrgana ravnodušnost je imela na sebi nekaj nadčloveškega. Zakaj pravkar je storil najprejrednejše dejanje, kar jih poznam, in po hrupu, ki so ga ublažila steklena vrata, sem polagoma spoznal, da je policija vdrla v neki zagrajeni del hiše — da so prišli tisti, ki nas bodo rešili — ki bodo kitajskega doktorja predali rablju!

"Prišel sem do zaključka," je dejal premišljeno, "da ste mno-

go bolj vredni moje pozornosti, kot sem izpočetka menil. Človek, ki zna odkriti tajnost zlatega eliksirja, bi bil dragocena pridobitev za moj svet. Prav tako mi je na tem, da proučim obsesnost načrtov Mr. Naylanda Smitha in Scotland Yarda. Zaradi tega, gospodje, boste živeli — za zdaj!"

"Vi pa boste viseli," se je oglasil Weymouthov hripavi glas, "in sicer v bližnji bodočnosti! Vi in vaša rumena drhal!"

"Upam, da ne," je bil miren odgovor. "Večina mojih ljudi je na varnem; nekateri so že na prekomornikih, drugi pa so odptovali na različne načine. Ah!"

Poslednja beseda je bila edini izraz vznemirjenja, ki mu je bil kdaj ušel. Krog svetlobe je plesal med sijajnimi, strupenimi barvami hodnika — toda nikak glas nas ni dosegel; po tem sem spoznal, da so se vrata morala skoraj neprodušno zapirati. Tu je bilo mnogo hladneje ko v prostoru, skozi katerega nas je nosil Burmanec, in slabosti so me jele zapuščati in možgani

jasneje misliti. Da bi bil vedel, kaj nas čaka, bi bil klel pri-sebnost duha, ki se mi je vračala; prosil bi bil Boga za po-

bo — da bi mi bil prihranjen pogled, ki se mi je koj nato nudil.

(Dalje v prihodnjic)

Pozor! 600 DINARJEV ZA DOLAR! Pozor!

Vam je sedaj mogoče poslati v Jugoslavijo postavnim putem 600 dinarjev za vsak dolar. Izplačila so napravljena v Ljubljani, Zagrebu ali Beogradu v sedmih ali osmih dneh.

K vsakemu denarnemu nakazilu z avionsko pošto, prosimo dodajte za stroške še sledeče vsote:

\$ 20.00 do \$ 40.00 — \$1.50	\$160.00 do \$200.00 — \$4.00
\$ 50.00 do \$ 70.00 — \$2.00	\$250.00 do \$500.00 — \$5.00
\$ 75.00 do \$100.00 — \$2.50	Za vsote nad \$500.00, prosimo dodajte
\$110.00 do \$150.00 — \$3.50	\$1.00 za vsakih ...\$100.00

Vsaka denarna nakaznica je sigurno jamčena in izplačljiva potom Jugoslovanske narodne banke. Uradno pobotnico se nakaže z vsakim naročilom.

MIHALJEVIČ BROS. COMPANY

6424 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio — HE 1-6152

Use Our Lay-a-Way Plan

QUALITY AT A PRICE—EASY TERMS

STAKICH FURNITURE CO.

JAMES D. STAKICH, Prop.

Ivanhoe 1-8288 16305 Waterloo Road

STORE HOURS: Monday, Thursday, Friday—9 A.M. to 9 P.M. Tuesday-Saturday 9 A.M. to 6 P.M. — Wednesday 9 A.M. to 12 Noon

1881

1954

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega ter potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je umrl ljubljeni soprog

Joseph Štefančič

ki je previden s svetimi zakramenti za spal v Gospodu dne 6. decembra 1954.

Pokojni je bil rojen dne 29. marca 1881 v Trnovem pri Ilirski Bistrici na Notranjskem.

Pogreb se je vršil dne 9. decembra 1954 iz pogrebnega zavoda Frank Zakrajšek in Sinovi v cerkev sv. Vida. Pogrebno sv. mašo zadušnico je daroval Rev. Louis B. Baznik. Po pogrebni sv. maši pa je bilo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarija ter ondi položeno k zemeljskemu počitku.

Na tem mestu se iskreno zahvalimo Rev. Jos. Vargi, ki je pokojnika previdel s zakramentom sv. Olja. Naj mu dobri Bog za to obilo poplača.

Dalje se iskreno zahvalimo Rev. Louis B. Bazniku za opravljeno sv. mašo zadušnico in druge pogrebne molitve, ki jih je opravil za pokojnika. Bog plačaj!

Iskrena zahvala vsem, ki so poklonili ob krsti pokojnega toliko lepih vencev ter mu tako lepo izkazali zadnjo čast. Zahvala tudi sosedom iz E. 63 St. in Orton Ct. za skupni krasni venec, ki so ga poklonili pokojnemu.

Enako se zahvalimo vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj njegove duše.

Dalje hvala vsem, ki so na dan pogreba dali na razpolago svoje automobile ter mnogim omogočili, da so se mogli udeležiti pogreba ter spremiti pokojnika na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala vsem, ki so prišli

pokojnika kropit, ko je počival na mrtvaškem odru ter molili za mir in pokoj njegove duše. Posebej še onim, ki so se udeležili pogreba, zlasti pa svete maše ter potem spremili pokojnika na njegovi zadnji poti do njegovega groba.

Zahvala društvu Novi dom št. 7 SDZ ter društvu Lunder Adamič št. 28 SNPJ za vso pomoč, naklonjenost in pogrebe.

Iskrena zahvala Mr. Frank Gorenšku, ki je hitro šel po duhovnika; prav tako za vso pomoč Simončičevim in Črtaličevim za pomoč in naklonjenost.

Zahvala pogrebniemu zavodu F. Zakrajšek in Sinovi za lepo vodstvo pogreba ter za vso poslugo, ki so nam jo dali ob tej žalostni uri.

Dalje zahvala za izraze sožalja, bodisi ustmeno ali pismeno, in prav tako za vso pomoč. Končno zahvala prav vsem in Bog povrni.

A Ti, ljubljeni soprog, počivaj v miru v zemlji ameriški in lahka naj Ti bo gruda te Tvoje domovine; duši Tvoji pa večni mir, ki Ti ga iz vsega srca želimo. Spavaj sladko vse dokler se ne snidemo skupaj k novemu življenju nad zvezdami.

Vse mine, vse zgine,
le večnost trpi;
a Tebi, preljubi,
naj luč večna gori.

Zalujoči ostali:

IVANA ŠTEFANČIČ, soproga
JENNIE PATE, FRANCES GREGORC, FRANK URENJAK in
JOSEPH LUKEK, pastorki
Pokojni zapušča tukaj sestri ANTONIJO PRIMC

Cleveland, Ohio, 10. januarja 1955.

1882

1954

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega ter potrtega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da so umrli naša dobra mati in stara mati

Frances Košir

ki so previdni s svetimi zakramenti zaspali v Gospodu dne 27. decembra 1954. Naša dobra mati so bili rojeni leta 1882 v vasi Sobačevo, fara Borovnica, odkoder so prišli sem pred 51. leti.

Pogreb se je vršil dne 30. decembra iz Grdinovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida. Pogrebno sv. mašo je daroval Rev. Louis B. Baznik. Po pogrebni sv. maši pa je bilo truplo prepeljano na Kalvarija pokopališče ter ondi položeno k zemeljskemu počitku.

Na tem mestu se prav iskreno zahvalimo Rev. Bombachu, ki je mater previdel s svetimi zakramenti ter jih tako pripravil za vstop v srečno večnost. Naj mu dobri Bog za to obilo poplača.

Dalje se prav iskreno zahvalimo Rev. Louis B. Bazniku za opravljeno sveto mašo zadušnico in ker je spremil truplo naših mater na pokopališče, vse do njih groba. Bog mu plačaj

Dalje se iskreno zahvalimo vsem, ki so poklonili ob materini krsti toliko lepih vencev ter jih tako ozaljšali, ko so počivali na mrtvaškem odru.

Enako se iskreno zahvalimo tudi vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj njihove duše. Bog povrni.

Naša zahvala vsem, ki so na dan pogreba dali na razpolago svoje automobile ter tako mnogim omogočili,

da so se mogli udeležiti pogreba.

Lepa hvala vsem, ki so prišli mater kropit, ko so počivali na mrtvaškem odru ter molili za mir in pokoj njihove duše; posebej pa še tistim, ki so se udeležili pogreba, zlasti pogrebne svete maše ter spremili mater vse do njihovega groba.

Dalje zahvala društvu Sv. Ane št. 4 SDZ, društvu Srca Marije (stara) in podružnici št. 25 SZZ.

Naša iskrena zahvala vsem, ki so nam kaj dobrega storili ob smrti naše drage matere.

Dalje zahvala za izraze sožalja, bodisi ustmeno ali pismeno ter za vso pomoč.

Zahvala pogrebniemu zavodu A. Grdina in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter za vso poslugo, ki so nam jo dali.

In končno vsem še enkrat naš iskreni Bog plačaj.

A Vi, ljubljena mati in stara mati, počivajte v zemlji ameriški in lahka naj Vam bo gruda. duši Vaši pa večni mir, ki Vam ga iz vsega srca želimo. Bog Vam plačaj vso Vašo ljubezen, trpljenje in skrbi, ki ste jih imeli z nami in naj Vas nagradi z večnim veseljem v družbi izvoljenih. Dotlej pa z Bogom in na svidenje nad zvezdami.

Vaši zalujoči:

JOHN, ALOYSIUS, JOSEPH in GODFREY, sinovi
MARY KOCH, hči
MARIE KOŠIR, KATHERINE KOŠIR, MARGARET KOŠIR, snahe
ROBERT KOCH, zet
DOLORES KOŠIR FREMEL, MARY LOU KOŠIR, THEODORE KOŠIR,
STEPHEN, ROBERT in KARL KOCH, vnuki in vnukinje
MARY GERMEK, MARIJANA HLABŠE, IVANA TURK, URSULA LEGAN,
sestre

Cleveland, Ohio, 10. januarja 1955.